

Panium — O'n To'qqizinchi Raqam

Buyuklar: Antiox, Konstantin va Oxirgi Prezident

Jeff Pippenger

2026-03-01

Doniyorning o'n birinchi bobidagi o'ninchi oyatdan o'n oltinchi oyatgacha bo'lgan oyatlarni to'g'ri taqsimlashning kaliti o'ttiz yildan ortiq vaqt avval, 1996 yilda, "The Time of the End" jurnali nashr etilgan paytda qo'llangan asosiy payg'ambarlik tatbiqlarida topiladi. Oradan o'ttiz yil o'tgach, Rabbiiy 1831 yilda Millerchilar xabari rasmiylashtirilganidek, yana bir payg'ambarlik xabari ham rasmiylashtirilishi lozimligini ochib berdi. Ushbu o'ttiz yillik omega tarixida rasmiylashtirilishi lozim bo'lgan xabar oldingi Islom haqidagi xabarning tuzatmasi sifatida, ya'ni Josiah Litch orqali ifodalanganidek, va shuningdek yopiq eshik haqidagi tuzatilgan xabar sifatida, ya'ni o'n bokira haqidagi masalning ramzi bo'lgan Samuel Snow orqali ifodalanganidek, tasvirlanadi. Islom haqidagi bir xabar, Masih O'z hukm ishini yakunlayotganda sinov muddatining izchil yopilib boruvchi eshiklari haqidagi ogohlantirish bilan birga, e'lon qilinadi. Bu xabar ikki qatlamlidir: u ichki va tashqi chiziqqa ega bo'lib, ular o'z navbatida 2023 yil 31 dekabrda Iso Masihning vahiyi bo'lgani kabi, bir bashorat muhrdan ochilganda har doim yuz beradigan uch bosqichli sinov jarayonining dastlabki ikki bosqichini ifodalaydi.

"Oxirzamon Vaqti" jurnali 1989-yilda oxirzamon paytida muhri ochilgan Doniyor kitobining o'n birinchi bobidagi so'nggi olti oyatda ifodalanganidek, Amerika kelajagining asosiy umumiy manzarasini o'z ichiga oladi. Ushbu jurnal o'ttiz yil davomida jamoatchilik yozuvlarida mavjud bo'lib keldi, biroq hech kim jurnalning asosiy mavzularidan biri, ayniqsa Ukrainada, kommunizm bilan katolitsizm ta'siri ostidagi cherkovlar o'rtasidagi diniy kurash ekanini ko'rmadi. 1989-yil davriga oid o'sha diniy jang Quddusdagi ma'badda ikkalasi ham namoyon etgan isyonda Ptolemey va Uzziyo orqali tasvirlangan Putinning diniy halokatining kontekstini tushuntiradi. Quddusdagi ma'bad Ptolemeyning ma'badi emas, Uzziyoning ma'badi edi. Putin ham, Zelenskiy ham ayni bir ma'badni ikki xil yo'l bilan harom qiladilar: biri misrlik sifatida, ikkinchisi yahudiy sifatida.

1989-yilda janub podshohiga qarshi kurash olib borgan jamoat Katolik jamoati edi. Va nega bunday bo'lmasin? Fransiyaning ateizmi 1798-yilda shimol podshohiga o'limli jarohatni yetkazgan ekan, unda nega papalik ateizmning, ayniqsa Ukrainada, Katolik jamoatiga qarshi uzoq davom etgan ta'qibi uchun javob qaytarmasin? Bundan ham muhimrog'i shundaki, Ukraina haqidagi bu ravshan guvohlik 1996-yildagi bir nashrdan kelgan bo'lib, u 1989-yil tarixiga doir dunyoviy tarixchilarga iqtibos keltirayotgan edi. Endi Rabbiiy qirqinchi oyatning yashirin tarixini muhrdan yechayotgan ekan, U Rafiya jangini va uning oqibatlarini payg'ambarlik hamda tarixiy nuqtayi nazardan tushuntirish uchun ikki pravoslav jamoat o'rtasidagi kurashga ishora qildi, va U zarur bo'lgan tushunchalarni bundan o'ttiz yil oldin nashr etilgan "The Time of the End" jurnaliga allaqachon kiritgan edi.

Napoleonning qulashi Lenin, Stalin va Sovet Ittifoqi tizimining bosqichma-bosqich qulashi bilan uyg'unlashadi. Bashoratdagi janubiy shohlik o'z poytaxtini Rossiyaga ko'chirganida, 1917-yilda

ikkita yirik inqilob yuz berdi. Birinchisi, podsho ag‘darib tashlangan va Rus inqilobi deb ataladigan voqeadir; so‘ng o‘sha yilning o‘zida 1917-yildan 1922-yilgacha davom etgan fuqarolar urushiga olib kelgan Bolsheviklar inqilobi sodir bo‘ldi. 1922-yilda Sovet Ittifoqi tuzildi.

Rossiyaning janubning ruhiy shohi sifatidagi boshlanishi fuqarolar urushiga olib borgan, so‘ngra esa mamlakatlar konfederatsiyasining shakllanishiga olib kelgan ikki bosqichli inqilobni ifodalagan edi. Sovet Ittifoqining qulash jarayoni ham ikki bosqichdan iborat bo‘lib, 1989-yil 9-noyabrda Berlin devorining buzib tashlanishi bilan boshlanib, so‘ng 1991-yil 31-dekabrda Sovet Ittifoqining tarqatib yuborilishiga olib keldi. Rossiyaning, ya‘ni janub shohining, so‘nggi hukmdori sifatida Vladimir Putin Rossiyaning birinchi hukmdori — Vladimir Lenin orqali timsollangan edi.

Vladimir “buyuk yo‘lboshchi” degan ma‘noni bildiradi, Putin esa “yo‘l” deganidir. Lenin “buyuk daryo” degan ma‘noni anglatadi, biroq Vladimir Lenin o‘zining asl ismini yashirish uchun Lenin nomini tanlagan; uning haqiqiy ismi Vladimir Ilyich Ulyanov edi. Ilyich “Ilyosning o‘g‘li” degan ma‘noni, Ulyanov esa “Ilyosning yosh o‘g‘li” degan ma‘noni bildiradi.

Yo‘ldagi buyuk rus yetakchisi, miloddan avvalgi 217-yildagi Raphia jangi orqali ifodalangan tarixda, Rossiyaning birinchi yetakchisi tomonidan timsollangan edi; u Vladimir Lenin sifatida qudratli daryoning buyuk yetakchisi bo‘lgan, ammo o‘z ismini yashirgan edi. Ism — xarakterning ramzidir, va Vladimiring o‘zining ikki ismini yashirgani, “Xudo — Yahovadir” degan ma‘noni anglatuvchi Ilyos bilan ifodalangan xarakter o‘rniga, siyosiy tafakkurning buyuk daryosini tanlagan bir xarakterni ifodalaydi. Ateizmining ildizi — Xudoni inkor etishdir, va ateizm janub shohining asosiy xususiyatidir. Leninning ikkinchi va uchinchi qo‘yilgan ismi Ilyosni va uning o‘g‘lini ta‘kidlaydi, va Rossiyaning janub shohi sifatidagi oxiri Raphia jangida g‘alaba qilgan Ptolemey IV orqali ifodalanadi; biroq miloddan avvalgi 200-yilda Panium jangida Antiox qaytib kelganida, o‘sha paytda Ptolemeyning besh yoshli o‘g‘li hukmronlik qilayotgan edi. Leninning asl ikki ismi Ilyosni va uning o‘g‘lini ko‘rsatadi hamda Ptolemey va uning o‘g‘li bilan muvofiqlashadi. Ilyos va uning farzandlariga bo‘lgan xabar oxirgi kunlarda, “Egamizning buyuk va dahshatli kuni”dan sal oldin sodir bo‘ladi; Raphia va Panium janglari ham aynan o‘sha joyda joylashgan.

Mana, Egamizning ulug‘ va dahshatli kuni kelishidan oldin Men sizlarga Ilyos payg‘ambarini yuboraman. U otalarning qalbini bolalarga, bolalarning qalbini esa otalariga buradi, toki Men kelib yerni la‘nat bilan urmayin. Malaki 4:5, 6.

Uzziyo va Ptolemeyning guvohligi Doniyor 11-bobning o‘n birinchi oyatida bir-biriga muvofiq keladi, va Uzziyo isyoni hamda moxovligidan keyin o‘n bir yil yashadi; holbuki, Ptolemey jami o‘n yetti yil hukmronlik qildi, bu esa o‘n birinchi oyatdagi janglar bilan o‘n beshinchi oyatdagi janglar orasidagi yillar soni bilan bir xildir. Miloddan avvalgi 457-yilda boshlangan 250 yillik bashorat miloddan avvalgi 207-yilda o‘sha ikki jangning o‘rtasida yakun topdi; Rafiyadan o‘n yil keyin va Paniydan yetti yil oldin. Ptolemey IV ning hukmronligi miloddan avvalgi 221-yilda boshlandi va u miloddan avvalgi 204-yilda vafot etdi, shuning uchun Ptolemeyning o‘n yetti yili Rofiyadan Paniygacha bo‘lgan o‘n yetti yil bilan ayni chiziq emas. Shuningdek, ular Neron bilan 64-yilda boshlanib, 313-yilda tugagan 250 yillik bashoratning xulosasi bilan ifodalangan o‘sha o‘n

yetti yil ham emas. 313-yildan 321-yildagi birinchi yakshanba qonunigacha sakkiz yil bor, va to‘qqiz yil o‘tib, 330-yilda Konstantin shohlikni sharq va g‘arbga bo‘ldi.

Yaqin kelajakda Putin va Rossiya Ukrainani mag‘lub etadi va o‘n ikkinchi oyat bilan tasvirlangan tarixda Ptolemey va Uziyoning izlari takrorlana boshlaydi. Injildagi ikki guvoh Putin uchun yakuniy inqirozni cherkov va davlat inqirozi doirasida joylashtiradi. Ularning isyoni Quddusdagi ma‘badda namoyon bo‘ldi; shu tariqa, Uziyoning ma‘badi va diniy tizimi bashoratli murojaat nuqtasi ekanini ko‘rsatadi.

“Yashil” ma‘nosini anglatadigan Zelenskiy ona yerga sig‘inadigan yashil siyosiy harakat tomonidan munosib tarzda ifodalanadigan globalistik kun tartibiga ega bo‘lgan Yevropa Ittifoqi va Birlashgan Millatlar Tashkilotining globalist byurokratlar qo‘lidagi qo‘g‘irchoqdir. Zelenskiyning aktyor bo‘lgani joizdir, chunki u boshqa kuchlarning vakili ekani ravshandir, va uning “yashil” ma‘nosini bildiradigan ismi insoniyat tarixining shaxmat taxtasidagi harakatlariga yo‘l ko‘rsatuvchi siyosiy falsafani belgilab turadi. Zelenskiy uchun mot juda yaqin.

Bu yakuniy tarixda Uzziyo va Ptolemeyning isyoni yana bir bor namoyon bo‘ladi, biroq Ptolemey (Putin) Paniyum jangidan to‘rt yil oldin vafot etgan edi, va janub shohining so‘nggi hukmdori esa buzuq va noqobil regentlar ketma-ketligi tomonidan boshqarilayotgan besh yoshli bola orqali ifodalanadi.

Miloddan avvalgi 204-yilda (otasi sirli ravishda vafot etganidan keyin) Ptolemey V taxtga chiqqanida atigi taxminan 5–6 yoshda edi, va uning hukmronligi davrida Ptolemeylar podsholigi bir qator noqobil yoki poraxo‘r regentliklar sababli falaj holga tushib qoldi. Dastlabki regentlik miloddan avvalgi 204–202-yillarni qamrab oldi; bu Ptolemey IV ning o‘limi yashirilganidan va uning onasi Arsinoe III o‘ldirilganidan keyin yuz berdi. Saroyning yaqin mulozimlari — Ptolemey IV davrida uzoq yillar vazir bo‘lib xizmat qilgan Sosibiy va Ptolemey IV ning ma‘shuqasi Agatokleiyaning akasi Agatokl — o‘zlarini regentlar deb e‘lon qildilar. Ular o‘zlarini vasiy etib tayinlovchi vasiyatnomani soxtalashtirdilar yoki taqdim etdilar, yosh podshohni Agatokleiya va uning oilasi qaramog‘iga topshirdilar hamda ehtimoliy raqiblarni yo‘q qildilar. Sosibiy dastlabki boshqaruv ishlarining katta qismini yuritdi.

Miloddan avvalgi 202-yillar atrofida bir o‘zgarish yuz berdi: Agatokl hukmron regentga aylandi, biroq u buzuqligi va boshqaruvdagi no‘noqligi sabab keng nafratga uchradi. Iskandariyada yuz bergan xalq qo‘zg‘oloni uning olomon tomonidan shafqatsizlarcha linch qilinishiga olib keldi, buni esa bola-shoh nomigagina ma‘qulladi. Keyingi regentlar Pelusiy hokimi Tlepolem, undan so‘ng esa Aristomen bo‘ldi. Miloddan avvalgi 200-yildagi Paniy jangi vaqtiga kelib, podshohlik mana shu navbatma-navbat almashib turgan regentlar va saroy maslahatchilari qo‘li ostida edi.

Paniyum jangida Ptolemeylar qo‘shiniga jang maydonida Ptolemey V ning o‘zi emas, balki regentlik davrida tayinlangan yollanma qo‘mondon, Etoliyalik sarkarda Skopas boshchilik qilgan edi. Yosh podshohning haqiqiy nazorati yo‘q edi — qarorlar, harbiy strategiya va saltanatning umumiy zaifligi regentlarning harakatsizligidan, ichki qo‘zg‘olonlardan (masalan, mahalliy misrliklarning isyonlaridan) va saroy fitnalaridan kelib chiqqan edi. Ana shu beqarorlik Antiox III Buyukka Paniyumda Skopasni qat‘iy ravishda mag‘lub etish, Ko‘h-Suriyani, jumladan Yahudiyani

ham, Ptolemeylar nazoratidan butunlay tortib olish imkonini berdi.

Tarixchilar Ptolemey IV ning o'limi zaharlanish oqibatida bo'lgan bo'lishi ehtimolini muhokama qiladilar; bu, shuningdek, Vladimir Lenin, Iosif Stalin, shuningdek janub malikasi Kleopatra haqidagi tarixiy taxminlarning ham bir qismidir. Putin Ukraina urushida ustun keladi, biroq so'ngra uning halokati Sovet Ittifoqi ilgari Ukraina cherkovi bilan ega bo'lgan nazorat qiluvchi munosabatni qayta joriy etish istagi bilan boshlanadi; bu munosabat 1989 yilda bekor qilinganida, u shimol shohining janub shohi ustidan qozongan g'alabasining timsoli bo'lgan edi.

Ukraina Sharqiy slavyan pravoslavligining beshigidir. Buyuk Vladimirning suvga cho'mishi 988-yilda Kiyevda sodir bo'lgan. Keyinchalik, Konstantinopol qulagach, Moskva o'zini "Uchinchi Rim" deb atay boshladi va shu orqali o'zini barcha rus yerlarining qonuniy merosxo'ri hamda ma'naviy qo'riqchisi, jumladan Ukrainani ham o'zining "kanonik hududi" deb bilgan holda, shunday maqomga qo'ydi.

Moskva Patriarxati Ukrainani har doim "Bir xalq, bir e'tiqod" shiori ostida Rossiyadan ruhiy jihatdan ajralmas deb ko'rib kelgan; bu iborani Putinning o'zi ham qayta-qayta ishlatgan. Ukraina esa, ayniqsa 2014/2022-yillardan beri, Moskvaning nazoratini haqiqiy ruhiy onalikdan ko'ra ko'proq mustamlakachilik va imperiyaviy hukmronlik deb bilmoqda. 2026-yil fevral holatiga ko'ra, o'zaro raqobat qilayotgan ikki pravoslav tuzilmasi mavjud. Ulardan biri — 2019-yildan buyon Konstantinopolning Ekumenik Patriarxi Varfolomeydan mustaqil bo'lgan Ukraina Pravoslav Cherkovidir. Kiyevda Ukraina Pravoslav Cherkovi chinakam milliy cherkov deb qaraladi.

O'quvchi ogoh bo'lsin: Ukraina Pravoslav Cherkovi Ukraina pravoslav cherkovidan boshqa bir cherkovdir. Ukraina pravoslav cherkovi Rossiyaning pravoslav cherkovi bilan bog'langan, va shu sababli Zelenskiy unga hujum qilib kelmoqda. Vatikan allaqachon boshlanib ketgan Zelenskiyning hujumlariga qarshi, biroq o'n ikkinchi oyatdagi Putinning isyoni uning Raphiadagi g'alabasidan keyin keladi va hali kelajakdadir.

Ukraina Pravoslav Cherkovi tarixan Moskva tuzilmasi bilan bog'liq bo'lgan. 2022 yilgi bosqindan keyingi davrda Ukraina Pravoslav Cherkovi 2022 yil may oyida to'liq avtonomiyani e'lon qildi, biroq Ukraina davlat tekshiruvlari (DESS) u hanuz kanonik va huquqiy jihatdan Moskva bilan aloqador bo'lib qolayotganini bir necha bor ta'kidlab kelgan. Ukraina 2024 yil avgust oyida (Zelenskiy tomonidan imzolangan) Rossiya Pravoslav Cherkovi (ya'ni "tajovuzkor davlat") bilan bog'liq har qanday diniy tuzilmani taqiqlovchi qonunni qabul qildi. Ukraina Pravoslav Cherkoviga aloqalarni to'liq uzish, aks holda uning Kiyev Metropoliyasi sud qarori bilan tugatilishi xavfiga duch kelishi buyurilgan. 2025 yil oxiri va 2026 yil boshiga kelib, Ukraina Pravoslav Cherkoviga doir davom etayotgan reydlar, jamoatlarning Ukraina Pravoslav Cherkoviga o'tkazilishi (2022 yildan beri 1,300 dan ortiq), sud ishlari hamda BMT ekspertlarining diniy erkinlik bilan bog'liq xavotirlar yuzasidan ogohlantirishlari mavjud.

Vatikan Ukraina Pravoslav cherkovini zo'rlik bilan tarqatib yuborishga qaratilgan har qanday urinishga ochiqchasiga qarshi chiqdi. Rossiya va Putin buni kanonik Pravoslavlikka qarshi ochiq ta'qib sifatida talqin qilmoqda hamda har qanday tinchlik muzokaralarida "Rus pravoslav

cherkovlari”ni himoya qilishni aniq talab sifatida ilgari surgan. Rossiya targ‘iboti izchil ravishda Ukraina Pravoslav cherkovini va unga qarshi Ukraina davlati tomonidan uyushtirilayotgan hujumlarni “natsizm” deb, shuningdek o‘zlarining “denatsifikatsiya” asoslantirishi doirasining bir qismi sifatida bog‘lab keladi.

Putin mutakabbirona ravishda “ma’badga kiradi” va butun Ukraina cherkov tuzilmasini yana Moskva tasarrufiga qayta bo‘ysundirishga urinishda Ukraina pravoslavligi ustidan to‘liq ruhiy hukmronlikni da’vo qiladi hamda rus pravoslav olamining qonuniy ruhiy boshlig‘i sifatida tan olinishini talab qiladi.

Bu Ptolemeyning Eng Muqaddas Joyga kirishining mutlaq paralleli bo‘lib, Uzziyo esa xushbo‘ylik tutatini yoqishga urinayotgan Zelenskiydir. Ptolemeyning isyoni Eng Muqaddas Joyda bo‘lgan edi, Uzziyoniki esa Muqaddas Joyda. “Chegara chizig‘i”ning g‘alabasidan ruhlangan, natsizmning vositachi-qudratini tugatgan janubiy podsho, so‘ngra faqat din sohasiga tegishli bo‘lgan makonga haddidan oshib kiradi. Shundan keyin to‘satdan ilohiy taqdir bilan bir xorlik keladi, va Putin sahnadan g‘oyib bo‘ladi (xuddi Ptolemey IV miloddan avvalgi 204 yilda vafot etganidek). “Zaif vorislar davri”ning hokimiyat bo‘shlig‘idan so‘ng, shimoliy podsho yanada katta kuch bilan qaytadi va 15-oyatda zamonaviy Panium jangida g‘alaba qozonadi.

O‘n yetti

O‘n yetti yil tarixda uch marta uchraydi; bu yerda Rafiya va Panium janglari satr ustiga satr tarzida o‘zaro qo‘shilib ketadi. Milan farmonidan boshlab — imperiyaning sharqiy va g‘arbiy taxtlari nikoh orqali birlashtirilgan paytdan — to 330-yilda shohlik bo‘linib, ajrashguniga qadar bo‘lgan o‘n yetti yil. Boshlanishi ham, tugashi ham bo‘lgan bu o‘n yetti yil o‘zaro bog‘liq yana ikki boshqa bashoratli davrning yo‘l-belgilaridir. 64-yilda Neron bilan boshlangan ta‘qib davri Konstantin Buyuk tarixida yakun topgan davr sifatida belgilangan. Neronning ta‘qib davridan Konstantin ifodalagan murosaga o‘tish Smirna jamoatidan Pergam jamoatiga o‘tishni ko‘rsatadi. 313-yil va Milan farmoni Smirna jamoatining nihoyasini bildiradi, o‘n yetti yillik davrning oxiri esa 330-yil bo‘lib, bu Doniyor 11:24 dagi uch yuz oltmish yillik bashoratning bajo bo‘lishi edi.

U viloyatning eng serhosil joylariga ham tinchlik bilan kirib boradi; u otalari ham, otalarining otalari ham qilmagan ishni qiladi; u ular orasida o‘lja, talon-toroj va boylikni taqsimlaydi; ha, u qal’alarga qarshi o‘z makr-rejalarini tuzadi, ammo faqat bir muddatga. Doniyor 11:24.

313-yildan va Milan farmonidan boshlab hisoblanadigan o‘n yetti yil bir bashoratning bajo bo‘lishi bilan boshlanib, boshqa bir bashoratning bajo bo‘lishi bilan yakunlanadi. Boshlanishni belgilab beruvchi birinchi bashoratning bajo bo‘lishi Smirna jamoatidan Pergamos jamoatiga o‘tishni ko‘rsatadi; o‘sha o‘n yetti yilning yakunini belgilovchi bashorat esa Rimning Sharqiy va G‘arbiy Rimga bo‘linishini ko‘rsatadi. Bu o‘n yetti yil biror aniq o‘n yetti yillik e‘lon orqali emas, balki bashoratli tarix orqali aniqlanadi. Ikkinchi jamoatning uchinchi jamoatdan ajralishining alfasi 360 yillik vaqt bashoratining bajo bo‘lishida imperiyaning sharq va g‘arbga bo‘linishi bilan mos tushdi. Bu ikki bashorat o‘n yetti yillik bir davrni belgilaydi, va agar o‘n yetti haqiqiy bashoratli ramz bo‘lsa, ular ikki yoki uch guvohning shahodatiga asoslangan holda qonuniy bashoratli davr sifatida mustahkamlanishi lozim.

O'sha guvohlar miloddan avvalgi 457-yilda boshlangan yana bir 250 yillik davrda mavjuddir. O'sha sanada Doniyor 8:14 dagi 2 300 yillik bashorat boshlangan. Miloddan avvalgi 457-yil bashoratli boshlanish nuqtasi va tasdiqlangan bashoratli belgi-nuqta hisoblanadi. Kelajakka 250 yil uzaytirilsa, miloddan avvalgi 207-yilga yetib boriladi; bu esa Rafiya va Paniyum janglari orasidagi tarixdir. Rafiya va Paniyum janglarini bir-biridan ajratib bo'lmaydi, chunki ularning ikkalasida ham Buyuk Antiox ishtirok etgan. Miloddan avvalgi 217-yildagi Rafiya jangidan miloddan avvalgi 200-yildagi Paniyum jangigacha o'n yetti yil bor. 2 300 yillik bashorat boshida boshqaruv davrining o'zgarishini ko'rsatadi, ya'ni uchinchi farmon Yahudoning milliy suverenitetini tiklagan paytda; so'ng oxirida ham boshqaruv davrining o'zgarishi bo'lgan, Masih Muqaddas joydan O'ta Muqaddas joyga o'tgan paytda. Miloddan avvalgi 207-yil Yahudiya ustidan Misr hukmronligi davridan ulug'vor yurt ustidan Salavkiylar hukmronligi davriga o'tishni ifodalaydi. Ulug'vor yurt ustidan Salavkiylar nazorati davri miloddan avvalgi 167-yilda Makkabeylar qo'zg'olonini yuzaga keltirdi.

Nero davri bo'lgan 250 yillik muddat Buyuk Konstantin tarixida yakunlanadi, va ikki jang orasida nihoyasiga yetadigan 250 yil Buyuk Antiox tarixi hisoblanadi. Rafiya jangida Ptolemey IV Buyuk Antioxni mag'lub etdi va Ptolemey o'n yetti yil hukmronlik qildi. Har ikkala 250 yillik davr o'ziga xos o'n yetti yillik muddatni o'z ichiga oladi. Har ikkisi ham BUYUK deb tanilgan bir hukmdorning tarixida yakun topadi. Har ikkala 250 yillik davr ham belgilangan payg'ambarlik yo'lbelgisidan boshlanadi va ikkalasi ham belgilangan payg'ambarlik yo'lbelgisida yakunlanadi.

Amerika Qo'shma Shtatlari 1776-yil 4-iyulda boshlandi va oradan 250 yil o'tib, sizni 2026-yil 4-iyulga olib keladi; o'sha kuni Amerikani "buyuk" qilishga intilayotgan shaxs sifatida tanilgan Donald Tramp ana shu 250 yillikni nishonlaydi. 2026 yil, xuddi miloddan avvalgi 457-yildan boshlab hisoblangan 250 yil kabi, Ukraina urushi va Uchinchi jahon urushi deb ataladigan, zamonaviy Rafiya va Paniyum janglari tarixining o'rtasida yakun topadi. Janubiy podshohning hukmronligi, birinchi yakshanba qonuni davri hamda Rafiya jangidan Paniyumgacha bo'lgan davr — bularning barchasi bir xil bashoratli tarix bilan bog'langan o'n yetti yillik uch davrni taqdim etadi. 250 yillik uch davrning barchasi ayni bir bashoratli tarixlar ichida bir joyga kelib tutashadi. Ushbu 250 yillik uch davr Donald Tramp bilan bog'liq tarix asosida bashoratli haqiqatning uch chizig'ini belgilaydi; u Buyuk Konstantin yoki Buyuk Antiox sifatida ifodalanadi.

250 yillik uchta chiziq oxirgi kunlarning uch xil, biroq bir-birini to'ldiruvchi tasvirini taqdim etadi. Neroning chizig'i yon berishning o'n yetti yillik tarixini ko'rsatadi; bu tarix mahluqning suratining shakllanishiga oid bashoratli xususiyatlarni mukammal tarzda ifodalaydi.

“Rabbiy menga vahshiy hayvonning surati sinov muddati yopilishidan oldin shakllantirilishini aniq ko'rsatdi; chunki u Xudoning xalqi uchun buyuk sinov bo'lib, ular orqali ularning abadiy taqdiri hal qilinadi. Sizning nuqtayi nazarangiz shu qadar chigal va o'zaro nomuvofiqliklar bilan to'lganki, juda oz kishigina aldanadi.

“Vahiy 13-bobda bu mavzu ochiq-oydin bayon etilgan; [Vahiy 13:11–17, iqtibos keltirilgan].”

“Xudoning xalqi muhrlanishidan oldin boshdan kechirishi lozim bo'lgan sinov mana shudir. Uning qonuniga rioya qilish va qalbaki shanbani qabul qilishdan bosh tortish orqali Xudoga

sadoqatini isbotlaganlarning barchasi Rabbiy Xudo Yahovaning bayrog‘i ostida saf tortadi va tirik Xudoning muhrini qabul qiladi. Samoviy manbadan kelgan haqiqatdan voz kechib, yakshanba shanbasini qabul qiladiganlar esa, hayvonning tamg‘asini qabul qiladi.” Manuscript Releases, 15-jild, 15.

Hayvonning surati — bu cherkov va davlatning birlashmasi bo‘lib, bunda munosabat ustidan nazorat cherkov qo‘lidadir. Konstantinning butparastlikni xristianlik bilan birlashtirishga urinishdagi murosasi oxirgi kunlardagi murosaning klassik namunasidir.

“Hozir Qo‘shma Shtatlarda cherkovning muassasalari va amaliyotlarini davlat tomonidan qo‘llab-quvvatlash uchun olib borilayotgan harakatlarda protestantlar papachilar izidan bormoqdalar. Bundan ham ortig‘i, ular papalikka Protestan Amerikada Eski Dunyoda yo‘qotgan ustunligini qayta qo‘lga kiritishi uchun eshik ochib bermoqdalar. Bu harakatga yanada katta ahamiyat beradigan narsa shundaki, ko‘zda tutilayotgan asosiy maqsad yakshanba kuniga rioya etishni majburiy tarzda joriy qilishdir — bu odat Rimdan kelib chiqqan bo‘lib, u buni o‘z hokimiyatining belgisi deb da‘vo qiladi. Protestant cherkovlariga singib borayotgan va ularni papalik o‘zlaridan oldin qilgan yakshanbani ulug‘lash ishini qilishga yetaklayotgan narsa — bu papalik ruhi, ya‘ni dunyoviy urf-odatlariga moslashish ruhi, hamda Xudoning amrlaridan ustun qo‘yilgan insoniy an‘analarga ehtirom ruhidir.”

“Agar o‘quvchi yaqinlashib kelayotgan kurashda ishga solinadigan kuchlarni tushunmoqchi bo‘lsa, o‘tmish asrlarda ayni shu maqsad uchun Rim qo‘llagan vositalar haqidagi qaydning kuzatib chiqishi kifoyadir. Agar u papachilar bilan protestantlar birlashib, ularning aqidalarini rad etuvchilarga qanday munosabatda bo‘lishini bilmoqchi bo‘lsa, Rimning Shabbatga va uni himoya qiluvchilarga nisbatan namoyon etgan ruhini ko‘rsin.

“Qirolik farmonlari, umumiy kengashlar va dunyoviy hokimiyat tomonidan qo‘llab-quvvatlangan cherkov nizomlari butparast bayramning xristian olamida sharaflilik mavqega erishishiga olib borgan bosqichlar edi. Yakshanbaga rioya etishni majburan joriy qilgan birinchi ommaviy chora Konstantin tomonidan chiqarilgan qonun edi. (Mil. 321-y.) Bu farmon shahar aholisidan ‘quyoshning ulug‘ kunida’ dam olishni talab qilar, biroq qishloq aholisiga o‘z dehqonchilik ishlari bilan shug‘ullanishni davom ettirishga ruxsat berar edi. Garchi u mohiyatan butparast nizom bo‘lsa-da, xristianlikni nomigagina qabul qilganidan keyin imperator tomonidan ijro ettirildi.” Buyuk kurash, 574.

Yakshanba qonuniga olib kelgan va yana olib keladigan murosaning rivoji 313-yildan 330-yilgacha bo‘lgan o‘n yetti yillik davr orqali ifodalanadi; bu tarixning o‘rtasidagi nuqta sifatida 321-yildagi birinchi Yakshanba qonuni turadi. Boshida sharq bilan g‘arbning nikohi bor edi, oxirida esa sharq bilan g‘arbning ajralishi bo‘ldi. Birinchi Yakshanba qonuni isyonni ifodalovchi o‘rta belgi bo‘lib, xuddi ibroniy alifbosining o‘n uchinchi harfi oldidan birinchi harf kelib, undan keyin alifboning yigirma ikkinchi va oxirgi harfi kelganda, ular birgalikda ibroniycha “haqiqat” so‘zini hosil qilgani kabidir. Boshidagi nikoh va oxiridagi ajralish alfa harfini omega harfi bilan uyg‘unlikda ekanini ko‘rsatadi. Neron bilan boshlangan 250 yillik davr Masihning imzosiga ega bo‘lib, u oxirgi kunlarda hozirgi haqiqatning bir mavzusi haqida so‘zlaydi.

Miloddan avvalgi 457-yildan boshlanadigan 250 yillik davr, Rafiya jangidan Panium jangigacha bo'lgan o'n yetti yillik davr ichida turgan Buyuk Antiox timsolida ifodalangan davlat boshqaruvi san'atini ta'kidlamoqda. Biz buni davlat boshqaruvi san'ati deb tushunamiz, chunki miloddan avvalgi 457-yilda 2 300 yillik bashorat ham boshlangan edi. Bu 2 300 yil — Xudoning qutqarish ishiga ishora qiluvchi ichki bashorat chizig'i bo'lib, u cherkov boshqaruvi timsoliga muvofiq keladi. Neron bilan boshlangan 250 yillik davrdan farqli o'laroq, miloddan avvalgi 457-yilda boshlanadigan davr Amerikani, so'ngra esa dunyoni buyuk qilishga intilayotgan, ming yillik tinchlikdan iborat oltin asr haqidagi xato katolik konsepsiyasini targ'ib qilayotgan so'nggi Amerika prezidentining siyosiy roliga murojaat qilmoqda.

Vahiyning o'n uchinchi bobidagi yer maxluqi bo'lgan Amerika Qo'shma Shtatlarining 250 yili Muqaddas Kitob bashoratidagi oltinchi shohlikning xulosasini belgilaydi; u urush o'rtasida, boshlangan joyida, o'sha yerda nihoyasiga yetadi. Tarixning g'oliblari saqlanib qoladigan tarixiy yozuvni belgilaydilar. Globalist ajdar kuchi bilan quvvatlangan demokratlar hozirgi anarxiyani inqilob deb biladilar, gap ko'p-u amal yo'q respublikachilar esa ushbu hozirgi tarixni fuqarolar urushi deb biladilar. Demokratlar Muqaddas Kitob bashoratidagi ajdarning vakillaridir, respublikachilar esa murtad protestantlar sifatida tasvirlanadi, yoki Yuhanning Vahiy o'n oltinchi bobidagi ifodasi bilan aytganda, ular soxta payg'ambardir. Amerika Qo'shma Shtatlari inqilob urushi bilan boshlandi va inqilob urushi bilan tugaydi. Respublikachilar partiyasi fuqarolar urushi davrida boshlandi va ular fuqarolar urushi bilan yakun topadilar. Respublikachilar demokratlar inqilob deb ataydigan fuqarolar urushini ko'radilar.

Tramp, so'nggi Respublikaçi prezident sifatida, Fuqarolar urushining tashqi tarixida namoyon bo'lgan birinchi Respublikaçi prezidentning bashoratli xususiyatlariga egadir. Linkolnning tashqi Fuqarolar urushi, shuningdek, Ishayo kitobining yettinchi bob, sakkizinchi oyatidagi bashoratning 1863-yilda yakunlangan ichki tarixi ham edi; aynan o'sha yil Ozodlik to'g'risidagi e'lon yili edi. Ikki partiya o'rtasidagi tafovut bosh va asosiy bashoratli tamoyildir. Bu Qobil va Hobil bilan boshlangan bo'lib, Masih davrida ular bir Hobilni o'ldirishi kerak bo'lgan Qobilning ikki toifasi sifatida sadduqiylar va farziylar tomonidan ifodalangan edi.

Farziylar va Sadduqiylar turli sabablarga ko'ra o'z Masihini xochga mixlashga rozi bo'lganlarni ifodalaydi, ammo bu baribir rozilik edi. Farziylar qonunni qo'llab-quvvatlashlarini da'vo qilar edilar, ammo Respublikachilar singari uni tutmas edilar. Farziylar asl ilohiy qonunni qo'llab-quvvatlashlarini da'vo qilar edilar, biroq qonunni o'zlarining mutaassib mantiqlari orqali talqin qilar edilar. Farziylar uchun asl Qonun nima bo'lgan bo'lsa, Respublikachilar uchun Konstitutsiya ham shudir — ular qo'llab-quvvatlashlarini da'vo qiladigan, ammo amalda qo'llab-quvvatlamaydigan ayni o'sha Konstitutsiya. Sadduqiylar Xudoning qudratini rad etganlar, va ular Farziylardan kichikroq bir firqa bo'lishiga qaramay, Masih zamonida Yahudiyaning diniy va siyosiy manzarasini Sadduqiylar nazorat qilganlar. Demokratlar Respublikachilarga qaraganda kichikroq bir firqadir; ular shu qadar kichikki, hokimiyatda qolish uchun aldov ishlatishga majburlirlar, ammo hokimiyatda qoladilar ham, chunki barchaga teng adolatni qo'llab-quvvatlashlarini da'vo qiladigan ularning raqiblari o'zlari qo'llab-quvvatlashlarini da'vo qiladigan qonun tamoyillarini ijro etish uchun hech narsa qilmaydilar.

Quyosh ostida yangi hech narsa yo‘q, va Qo‘shma Shtatlardagi ikki siyosiy partiya ham bashorat manzarasining xuddi Farziylar va Sadduqiylar bo‘lgani kabi bir qismidir. Albatta, ushbu bashorat yo‘nalishi bo‘ylab boshqa ko‘plab parallellar ham mavjud, biroq faqat o‘zaro dushman bo‘lsalar-da, muqaddaslikka qarshi birlashadigan bu ikki nopok hokimiyatning bashoriy munosabatini ko‘rganingizdagina, Ptolemey va Uzziyohni to‘g‘ri nurda ko‘rasiz. Janubdagi har ikkala shoh ham bir ma‘badda qurbonlik keltirishga uringan, biroq Misrdan bo‘lgan Ptolemey ajdarho qudratini — Demokratlarni ifodalaydi. Uzziyoh esa Yahudo shohi sifatida ulug‘vor yurtning rahnamosidir; u murtad protestantizmni, ya‘ni soxta payg‘ambarni — Respublikachilarni ifodalaydi.

Ajdaho va soxta payg‘ambar o‘rtasidagi munosabat Karmil tog‘ida klassik tarzda ifodalangan. O‘sha tog‘da Ahab ajdahoni ifodalagan, Izebelning Baal va Ashtorot payg‘ambarlari esa Ilyosga qarshi turgan soxta payg‘ambarlarni ifodalagan. Izebel bo‘lgan hayvon esa hali ham Samariyada parda ortida edi. Soxta payg‘ambar bilan birlashgan ajdaho xoch oldida butparast Rim va yahudiylarning birlashuvi orqali ham ifodalangan bo‘lib, xuddi yakshanba qonuni paytida demokratlar va respublikachilarning birlashuvi qanday bo‘lsa, shunday bo‘ladi. Birlashgan hokimiyatning unsurlari yer hayvonining respublikachi shoxi ichidagi demokratlar va respublikachilar orqali ifodalangan. O‘sha ikki nopok siyosiy kuch Qobil orqali ifodalangan, Hobilning nasli ham ikki tomonlama bo‘linishga ega.

Qobilning tashqi nasabiga nisbatan ichki nasab bo‘lgan Hobilning nasabi ikki toifa bokira qizlar bilan ifodalanadi. Yer hayvoni bo‘lgan va Qo‘shma Shtatlar hisoblangan protestant shoxining rivojlanishi 1798-yilda Sardis jamoatidan boshlangan diniy poklanishlar ketma-ketligi bilan ifodalanadi; o‘sha paytda Qo‘shma Shtatlar Muqaddas Kitob bashoratining oltinchi shohligiga aylangan edi. Sardis shunday bir jamoat ediki, u tirik ekanini da‘vo qiluvchi nomga ega edi, ammo o‘lik edi. 1798-yilga kelib, papalik jamoatidan ajralib chiqqan protestant mazhablari allaqachon Rimga qaytayotgan edi. Masihilar ilk bor Antioxiyada masihilar deb atalganlar.

“Shogirdlar ilk bor Antioxiyada masihilar deb ataldilar. Bu nom ularga berildi, chunki Masih ularning va‘zgo‘yligi, ta‘limoti va suhbatlarining bosh mavzusi edi. Ular Uning yer yuzidagi xizmat kunlari davomida sodir bo‘lgan voqealarni, shogirdlari Uning shaxsiy huzuridan bahramand bo‘lgan o‘sha kunlarni, muttasil ravishda hikoya qilib yurardilar. Ular Uning ta‘limotlari va shifo mo‘jizalari ustida charchamay to‘xtalib o‘tardilar. Titroq lablar va yoshli ko‘zlar bilan ular Uning bog‘dagi iztirobi, xiyonatga uchrashi, sud qilinishi va qatl etilishi, dushmanlari tomonidan Unga ravo ko‘rilgan haqorat va azob-uqubatlarga qanday sabr-bardosh va kamtarlik bilan chidadi, hamda O‘zini quvg‘in qilganlar uchun qanday ilohiy rahm-shafqat bilan ibodat qilganini so‘zlab berardilar. Uning tirilishi va osmonga ko‘tarilishi, hamda qulagan inson uchun Vositachi sifatidagi osmondagi xizmati ular quvonch bilan to‘xtalib o‘tadigan mavzular edi. Butparastlar ularni masihilar deb atashlari bejiz emas edi, chunki ular Masihni va‘z qilar va ibodatlarini U orqali Xudoga yo‘naltirar edilar.”

“Ularga Masihiy degan nomni bergan Zot Xudoning O‘zi edi. Bu — Masihga o‘zlarini bog‘laydigan barcha kishilarga berilgan shohona nomdir. Keyinroq Yoqub aynan shu nom haqida shunday yozgan edi: ‘Boylar sizlarga zulm qilmaydilar va sizlarni mahkama

o'rindiqlari oldiga sudrab bormaydilar? Ular sizlar atalayotgan o'sha munosib nomga kufri keltirmaydilar? Yoqub 2:6, 7. Butrus esa shunday bayon qilgan: 'Agar kimdir Masihiy sifatida azob cheksa, uyat qilmasin; balki shu jihatdan Xudoni ulug'lasin.' 'Agar sizlar Masihning nomi uchun haqorat qilinsangizlar, baxtlisizlar; chunki ulug'vorlikning va Xudoning Ruhi sizlarning ustingizda turibdi.' 1 Butrus 4:16, 14." Havoriylarning faoliyati, 157.

Efes jamoatiga Masihiy degan nom berildi; bu esa ta'qib ostidagi Smirna jamoatiga olib keldi, undan keyin esa Pergam tarixidagi murosakor jamoat keldi. Papalik taxtni egallaganida, bir ajralish Xudoning haqiqiy jamoatini sahrodagi jamoat sifatida belgilab qo'ydi. Rim jamoati Tiyyatira edi. Bir ming ikki yuz oltmish yillik sahro davrining oxirida Protestantizm jamoati paydo bo'ldi, va o'sha nuqtadan boshlab protestant shoxi ilohiy sinovlar va poklanishlar silsilasi bilan ifodalanadi.

Protestantizm 1517 yilda Martin Lyuter o'zining 95 tezisini eshikka qoqib qo'yganida boshlandi, va "23" yil o'tib, 1540 yilda Iyezuitlar ordeni paydo bo'ldi. 2013 yilda Habakkuk Jadvallarining 95-chi va yakuniy taqdimoti eshikka qoqib qo'yildi, va 2013 yil 13 martda birinchi iyezuit papa taxtga o'tqazildi. Martin Lyuter aynan o'sha tarixda Papa Lev tomonidan cherkovdan haydalgan edi. Xulosa o'zingizdan...

1798-yilda Sardis jamoati o'zini "protestant" nomi bilan atashni da'vo qildi, ammo Rimga qaytish orqali ular allaqachon o'z nomlarini munosib tarzda saqlab qola olmayotgan edilar. 1844-yilda Millerchi Adventizm protestantlik mash'alasini qo'lga olganida, ular Isroilning birinchi shohi Yerobomga nisbatan bir tanbehni ifoda etdilar; u Xudo O'z ma'badini joylashtirgan Yahudodagi qabilaning qondosh qarindoshlari bo'lgan xalqning shohi edi. Yerobom o'z xalqining avvalgi qulligini ifodalagan dinga asoslangan bir soxtalikni barpo qildi. U hikoya bilan bog'liq barcha bashoratli ahamiyatni o'zida mujassam etgan holda, hayvonning tasvirini tiklashdan iborat Horunning asosiy isyonini takrorladi. Ammo o'z bag'ishlanish marosimida Millerchi Adventizm uning haqiqiy sajdani Xudo istiqomat qiladigan muqaddasxonaga yo'naltirishni davom ettirishni istamaganini fosh etib tanbeh berdi. Yerobom esa sajda markazi Baytil va Donda bo'lishini istadi; bu 1844-yilda Masihga ergashib Eng Muqaddas Joyga kirishdan bosh tortgan Sardisdagilarni ifodalaydi.

Millerchi Adventizm Rim diniga qaytishni tanladi va Millarning xabarini rad etishlari orqali yolg'on payg'ambarlar ekanligi endigina fosh etilgan kishilarning ayni ta'limotiy dalillarini yetti zamon haqidagi bashoratli xabarni rad etishlarini oqlash uchun o'zlariga ilohiyotchilik ustozlari sifatida qabul qildi. Millerchi Adventizm, itoatsiz payg'ambar kabi, Xudoning yo'l-yo'rig'iga ergashish o'rniga o'z yo'lini tanladi. Bashoratli tarixda Protestant islohotidan boshlab dono va nodon bokiralarning barcha sinovlari hamda poklanishlarida nodonlar tanlaydigan yo'l — bu o'zingiz qutqarib chiqarilgan yurtning sajdasi qaytadigan yo'ldir va aytganlaridek, "barcha yo'llar Rimga olib boradi." Yeremiyoning qadimgi yo'llaridan boshqa barcha yo'llar.

Protestant Islohoti Musoning Misrga qaytib, Xudoning xalqini Va'da Qilingan Yerga olib chiqishi orqali oldindan timsollashtirilgan edi. Asorat yurtidan chiqqach, Xudo O'zining tanlangan xalqiga O'z qonunini berishni maqsad qilgan edi. Muso va Protestant islohoti qatorida qutqarilishdan so'ng

darhol isyon namoyon bo'ldi. Xudo Sardisni — tirik nomga ega ekanini da'vo qilgan, ammo Uilyam Miller xabari vaqtiga kelib o'lik bo'lib qolgan xalqni — sinovdan o'tkazdi. 1844 yilda ikki tozalash sodir bo'ldi: birinchisi o'zlarini protestantlar deb da'vo qilgan, ammo o'lik ekani isbotlangan Sardis jamoatining tozalanishi edi; so'ngra o'sha yilning o'zida o'n bokira haqidagi masalning bajo bo'lishida Millerchilar ham tozalandi.

Demokratlar va Respublikachilar birgalikda Vahiy kitobining o'n uchinchi bobidagi yer hayvonining respublikachi shoxini tashkil etadigan ikki siyosiy tabaqani ifodalaydi. Dono va nodon bokiralar birgalikda yer hayvonidagi protestant shoxni tashkil etadigan ikki diniy tabaqadir. Dono bokiralar Antioxiyada berilgan birinchi ismga egadirlar. Dono bokiralar Masihiylardir, biroq ular ismni qabul qilish va'dasiga ega bo'lgan Filadelfiyaliklar hamdir.

G'olib kelganni Men O'z Xudoyimning ma'badida ustun qilaman, va u endi hech qachon tashqariga chiqmaydi; va Men uning ustiga O'z Xudoyimning ismini, O'z Xudoyimning shahrining nomini — ya'ni, Osmondan, O'z Xudoyim huzuridan tushib keladigan yangi Quddusning nomini — va O'zimning yangi ismimni yozaman. Vahiy 3:12.

Xudo O'z xalqini ilk bor Antioxiyada masihiy deb atagan; bir yuz qirq to'rt minglik Laodikiya harakati bir yuz qirq to'rt minglik Filadelfiya harakatiga aylanuvchi tarix ham Antioxiya shahri nomi bilan atalgan Buyuk Antiox tarixidir; u esa Rafiya va Paniy janglari orasidagi 250 yillik davrning oxirida ifodalanadi.

Bu masalalarni keyingi maqolada davom ettiramiz.